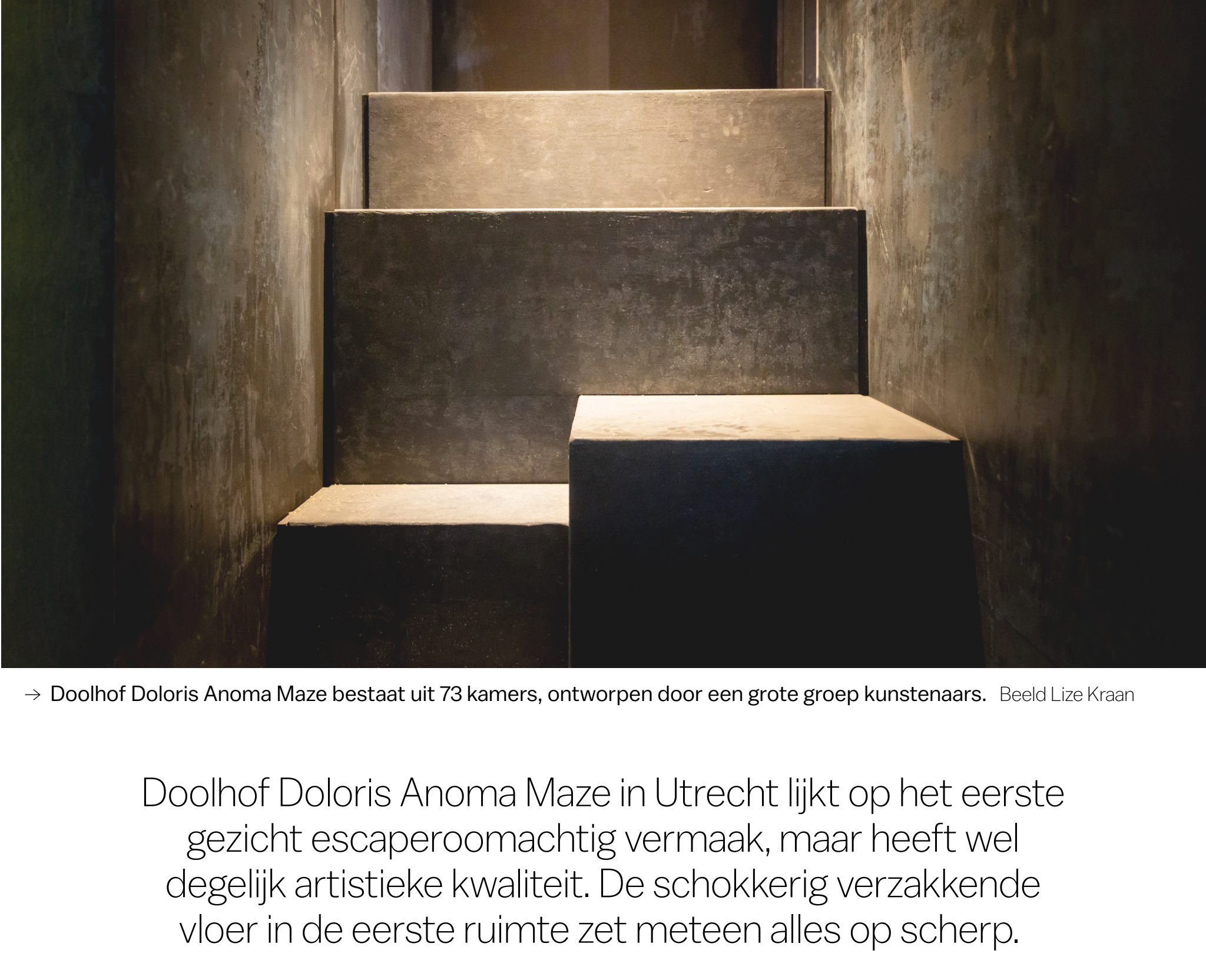

Al tijgerend als Indiana Jones door kunstdoolhof Doloris Anoma Maze: het zweet staat binnen 5 minuten op je rug

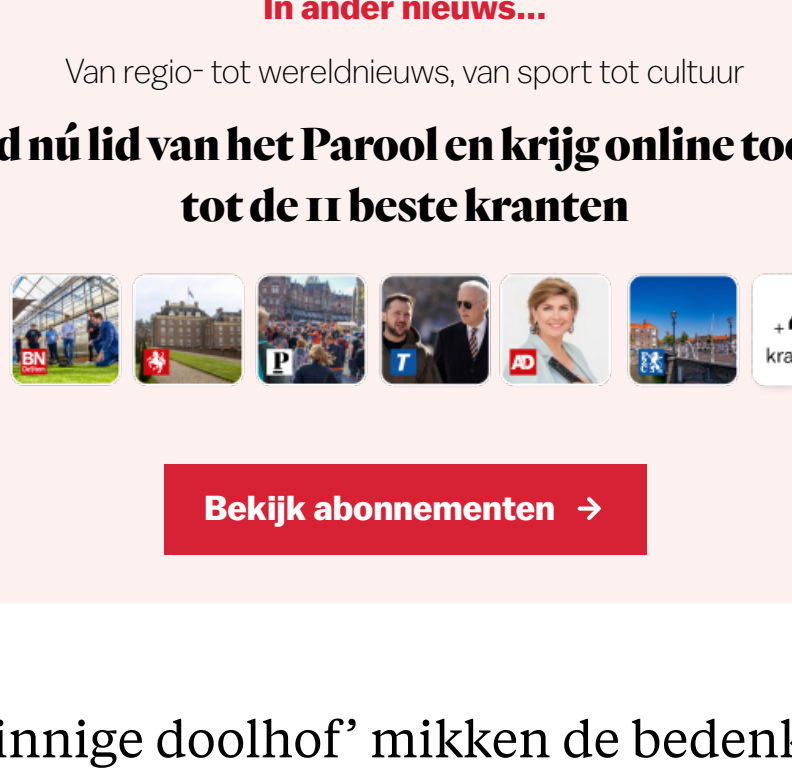
→ Doolhof Doloris Anoma Maze bestaat uit 73 kamers, ontworpen door een grote groep kunstenaars. Beeld Lize Kraan

Doolhof Doloris Anoma Maze in Utrecht lijkt op het eerste gezicht escaperoomachtig vermaak, maar heeft wel degelijk artistieke kwaliteit. De schokkerig verzakkende vloer in de eerste ruimte zet meteen alles op scherp.

Edo Dijksterhuis 15 juni 2024, 03:00

Alleen al de kledingvoorschriften (los en niet te warm, comfortabele schoenen) en de verplichte digitale detoxperiode voor de start maken Doloris Anoma Maze anders dan het gebruikelijke kunstaanbod.

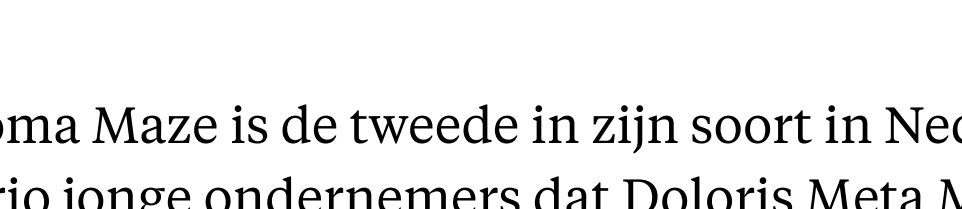
Advertentie

Advertentie

In ander nieuws...
Van regio- tot wereldnieuws, van sport tot cultuur

Word nú lid van het Parool en krijg online toegang tot de 11 beste kranten

Bekijk abonnementen →

Met hun ‘kunstzinnige doolhof’ mikken de bedenkers op een overwegend jonge doelgroep die op zoek is naar een actieve ervaring zonder de vereiste van kunsthistorische voorkennis. Maar Doloris gaat verder dan commercieel vermaak en platte consumptie.

Doloris Anoma Maze is de tweede in zijn soort in Nederland. Hetzelfde trio jonge ondernemers dat Doloris Meta Maze in Tilburg opzette, streek in Utrecht neer in het Wisselspoorgebied, het voormalige NS-terrein dat wordt getransformeerd tot woon- en recreatiegebied. Daar hopen ze minstens tien jaar te blijven.

Het interieur van Doloris Anoma Maze, dat uniek is ten opzichte van de Tilburgse voorganger, bestaat uit 73 kamers ontworpen door een grote groep kunstenaars. Onder hen bekende namen als Gijs Frieling en Margriet van Breevoort, maar ook opkomende namen als Vincent de Boer en Thomas Lievestro. De soundtrack wordt verzorgd door de veelbekroonde singer-songwriter [Eefje de Visser](#).

Uitvergroot kattenluik

Na het opbergen van smartwatch en telefoon (dit is geen Instagramattractie) worden bezoekers één voor één naar een wand met deuren geleid. Een speciaal muntje geeft toegang tot een wereld waaruit muziekflarden je tegemoet dwarrelen.

De schokkerig verzakkende vloer in de eerste ruimte zet meteen alles op scherp. De schimmige meterkast met flikkerend licht biedt maar één uitweg: een vierkant gat rechts onderin de wand dat oogt als een uitvergroot kattenluik.

Wie slecht ter been is, gewoon stijf of liever met zijn handen op z’n rug langs goed uitgelichte schilderijen loopt, kan Doloris beter overslaan.

Advertentie

De weg door de vaak donkere kamers vereist een continu beklimmen van steile trappen, tijgeren door nauwe schachten, wringen langs smalle doorgangen en af en toe een roetsj van een rollerbaan. Het zweet staat je binnen vijf minuten op de rug en je voelt je afwisselend Alice in Wonderland en Indiana Jones.

Honderden stopcontacten

Het gangenstelsel leidt onder andere naar een kamer waar een koe naast de gemakkelijke stoel staat van een afwezige boer – zijn riek staat tegen de wand. Haar ogen zijn gericht op een tv-scherm waar een soortgenoot een liedje loeit.

Er is een ruimte waarin je een stekker uit het plafond in één van de honderden stopcontacten kunt steken om telkens andere muziek te laten klinken. En als je een goed verstopte doorgang denkt te hebben ontdekt, kom je terecht in een toiletruimte op kabouterformaat die bekleed is met glittersteentjes.

Advertentie

Gaandeweg groeit de verwondering. Hoe zijn hoofd en voet van die marmeren gigant van elkaar gescheiden en in verschillende kamers beland? En wat doet die Smart klemvast geparkeerd in die grotachtige doorgang?

Overstijgt het pretparkniveau

Sceptici zullen Doloris afdoen als Eftelingachtige attractie, op z’n hoogst een kruising tussen hindernisbaan en escaperoom. Maar dat doet het kunstdoolhof ernstig tekort.

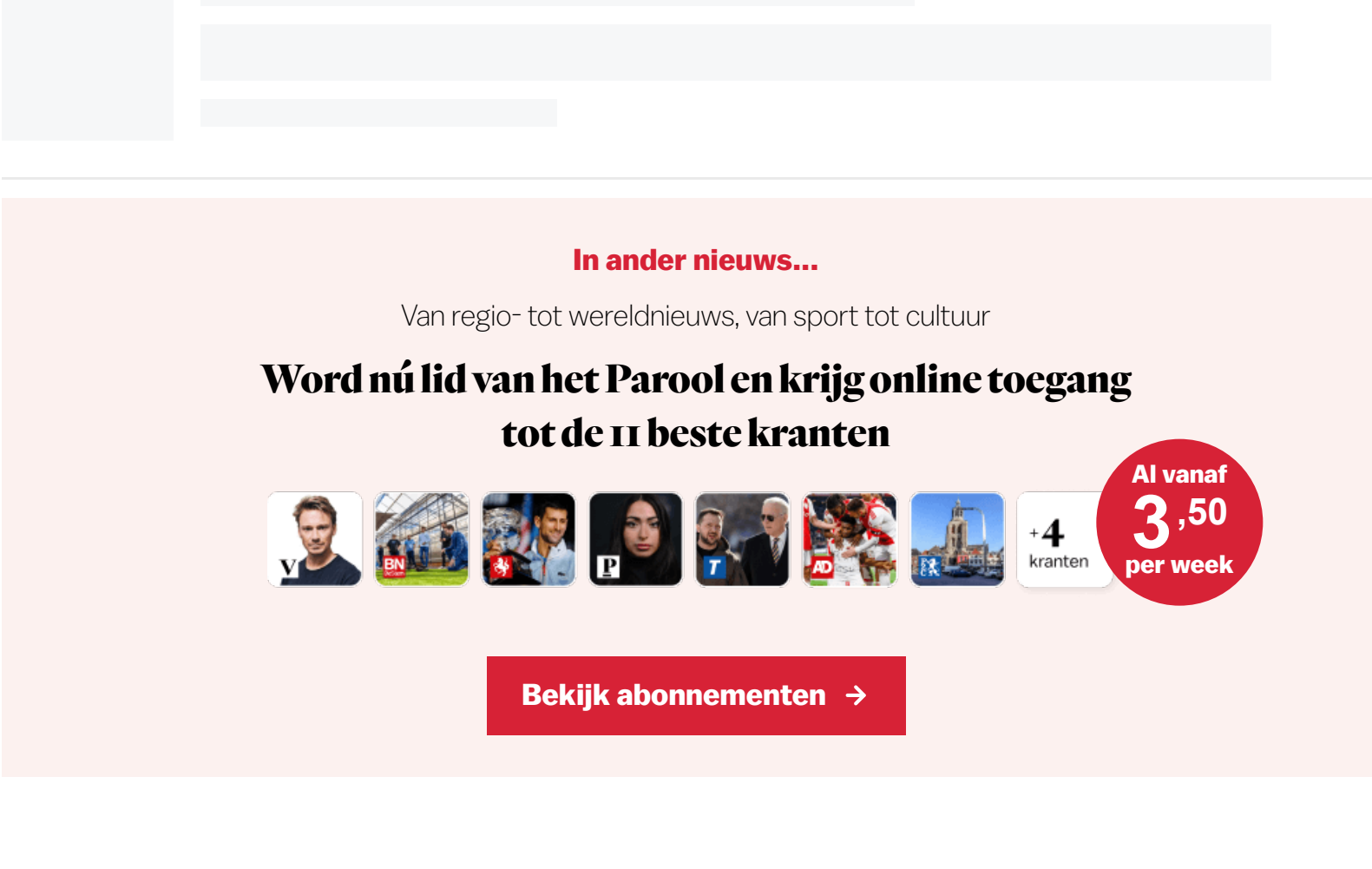
De hoogwaardige uitvoering van de ruimtes, die meer gaan voor sfeer dan schokeffect, overstijgt het pretparkniveau. Zeker naarmate je langer rondloopt en de kamers voor een tweede, derde of vierde keer ziet, neem je ze beter in je op.

Doordat de ingang niet makkelijk te vinden is – zelfs niet voor bezoekers met een hoog ontwikkeld postduifinstinct – is dat een serieuze inspanning, zowel fysiek als mentaal.

Je wordt bijna automatisch verplicht je omgeving te bestuderen en bevragen. Want moet je nou linksaf bij de kamer met oplichtende lelietegels en klinkt die kamer met pianoklanken nu anders dan de vorige keer dat je hier langskwam?

Zoals goede kunst dat ook doet, activeert Doloris de zintuigen en prikkelt het de verbeelding.

[Doloris Anoma Maze](#), 2e Daalsedijk 6, Utrecht. Open van woensdag t/m zondag

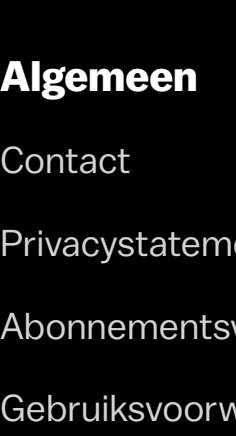

Dagelijkse nieuwsbrief

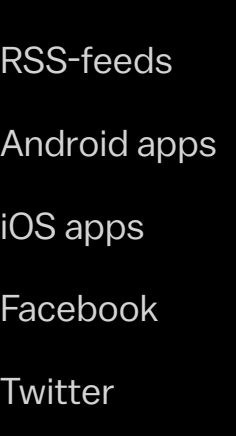
Elke dag het belangrijkste nieuws vanuit Amsterdam.

Lees ook

Geselecteerd door de redactie

 Expositierecensie
Recensie: AkzoNobels kunstcollectie behoort tot de internationale top en is nu te zien in het Kunstmuseum **Plus**

 Exclusief
Deze ‘trash healer’ maakt kunst van afval in Amsterdamse straten: ‘Aan de Piet Heinkade, waar veel expats wonen, staan vaak complete interieurs’ **Plus**

 Interview
Aimée Zito Lema brengt foto’s tot leven: ‘Scheuren moet je niet wegmoffelen, we moeten leren omgaan met onze kapotte geschiedenissen’ **Plus**

Wilt u belangrijke informatie delen met het Parool?
Tip hier onze journalisten

Algemeen	Service
Contact	Klantenservice
Privacystatement	Bezorgklacht indienen
Abonnementsvoorwaarden	Bezorging pauzeren
Gebruiksvoorwaarden	Bezorging wijzigen
Cookiebeleid	(Bezorg)adres wijzigen
Privacy-instellingen	Adverteren
Auteursrecht	Losse verkoop

Meer Parool	Navigeer
Abonneren	Archief
Nieuwsbrieven	
Digitale krant	
De Parool Shop	
RSS-feeds	
Android apps	
iOS apps	
Facebook	
Twitter	